

pē revenirea boierilorū invitați la Constantinopolū, numitulū Kehaia-beiu se retrase din țerră și în loculū lui se orândui unū Hassan-Efendi Gavanoz-oglu, care avea cu dēnsulū și câte-va sute de Turci, cu ordinū d'a nu se amesteca în affacerile Tērrei ci numai întru a menține liniștea publică. În fine, la anulū 1823, plecară cu desăvērșire toți Turcii din Tērra Romānescă.

Astū-felū, revoluțiunea creștinilorū din 1821, avu în Romānia sfērșitulū celū mai nenorocitū.

Cu tōte acestea ea contribui fōrte multū la dezvoltarea socială și politică a Romāniei carea se vēdu atunci scāpată de biciulū străinilorū domni Fana-rioiți.

Acēstă revoluțiune mai servi āncă, nu puținū. și causa Greciei, prin diversiunea ce făcu, ocupāndū uā mare parte din armata Ottomană în Tērra Romānescă și impedicāndū, astū-felū, în totū modulū pe Turci de a cădea cu tōte puterile lorū, asupra revoluțiunii care isbucnise în acelașū timpū si în Grecia.